

Kord tulivad mõisnik ja talupoeg linna uulitsa pääl wastastikku, ja esimene karjus kohe: „Ega mina ometige eesli eest kõrwa ei lähe! — „Aga mina küü!“ ütles talupoeg ja astus kõrwa.

Üks Inglis kaupmees otšis tšeitungi läbi oma kaubakuntorišse ühte niisugust teenert, kes rahulise eluga harjunud on. Teisel päawal tuli üks ennast juba pakkuma. „Minu soov on,“ ütles kaupmees, et Teie mitte sagedaste kuntorist wälja ei lähe, ja seepärast oleks hääd, kui Teie mitte igawust ei tunneks.“ — „Olge sest mureta, auulik härra,“ wastas kohe otšija; „selle ašjaga olen ma juba ammugi harjunud; sest ma olen kaš korda, ja iga kord õ aastad järestikku torniš istunud.“ —